

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-04-04)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-04-04)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 312. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000147.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

4. April 1761.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Høistærede Herr Secreterer.

Tænk aldrig, Min kiære Herre, at ieg slaæer Hannem i Glembogen, fordi ieg efter Sædvane tøver noget, inden ieg giver Svar. Hans sidste Brev af 6. Martii, saa lidet s. 313 som det var, kunde ikke andet end være mig kiærkomet, siden det tilførde mig et saa rart Stykke i vor gamle Historie. Gud give, Han kunde være lykkelig at opspore mig mange saadanne Stumper, hvor vilde da ikke det gamle Venskab imellem os, som desuden vel ikke svækkes, utroligen befæste sig. Ieg takker for Umagen med de indkiøbte Bøger, som Min Ven vel har den Godhed at besørge mig oversendte med første Skibs Leilighed. — — Dersom det øvrige af fragmento rationarii endnu ikke er tegnet, ønskede ieg helst at faae hver Side paa et Blad for sig; accuratessen, haaber ieg, Min Ven sørger for. — — Det skulde være mig kiært, at faae snart see Ingvars Saga trykt ¹, og tykkes mig ganske vel om at lade Afhandlingen om Runer trykke derhos. Min Ven giver jo ikke sin Mening ud for afgjort og infallible, men stiller den under andres correction, og altid vil være bered til at forandre, i fald han bliver anderledes overtydet. Er Profess. Klein endnu i Stokholm, da vær saa god at hilse ham flittig, og fornem, om han har hugset paa den Commission om Prof. Mejers Kart over Rügen ². Det er ei alene over Rügen og Estland ieg mangler gode Karter, men og fornemlig over Halland og Blekingen. Landmæterier-Contoires Karter ere skønne, skulde der være flere udkomne end 1. Stokholm, 2. Mælaren, 3. Upland, 4. Vestmanland, 5. Sødermanland, 6. Nerike, 7. Skaane, da ønskede ieg jo før jo hellere at faae dem. Hr. Faggot kunde gierne tiene mig med de Karter, mig fattes, men de gode Herrer tænker altid, at man har Stats Hensigter med slige Begieringer, hvilket dog er langt fra mig. Ieg skal med første sende Min Ven et Aftryk af mit generale Kart over Dania medii ævi, s. 314 hvoraf kan sees, at ieg til intet andet bruger de nye Karter, end til at oplyse den gamle geographie.

Kommer Hr. Secretereren nu aldrig over nogle gamle Mynter, enten Svenske eller andre? Ieg beder og dermed have et vaaget Øje, om noget saadant skulde forefalde. Ieg har nylig haft den Lykke at see endeel gamle Danske hidtil ubekjendte Mynter, nogle af dem vare med latinsk Skrift af Gnut Rex Dan. myntede i Lund, Roskilde og Slingerop, nogle med Runisk Skrift Sven Rex T. Ta. Tan. Tannim. Tannima (formodentlig af Sven Estridsen). Andre Rune-Mynter, dog af selv samme Størrelse og Figur paa begge Sider, havde andre Inscriptioner. — — ¹

Kan Min Ven forklare mig disse Inscriptioner, gjør Han mig en stor Tienst. Til at vise, hvorledes de alle har seet ud, sender ieg herhos et Stykke af en af sidst anførte Slag, som Ejeren havde med flere overskaaret for at lade prøve Sølvets Finhed. Fra Tydsk land venter ieg et Orig. Diploma af 123*, som en god Ven har bragt mig til veje fra en lærd Mand, hvorved K. Erik, Wald. 2di Søn giver Privil. til Staden Susat. Samme Ven har forskaffet mig Afskrift af adskillige Documenter til mine Samlinger hørende. En sørgelig Tidende havde ieg med Gaars-Posten fra Rostok, at nemlig Borgemester og Doctor Nettelblatt d. 26. Martii sidstleden er ved Døden afgangen i sin Alders 47de Aar. Denne gode Mand havde og hos mig sin Merite. Saaledes bukker en Ven af efter den anden. Naar ieg her næst skriver igien, skal ieg forelegge Min Herre en hel Hob geographiske Quæstioner. Denne Gang tillader mig tiden ikke at være vidtløftig, hvorfor ieg slutter med flittig Helsning fra mine, og forbliver med bestandig Tilgivenhed

Min Høistærede Herres
ydmyge og oprigtigste tiener
I. Langebek.

Khavn d. 4. April 1761.